

Sygn. akt II AKz 51/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny II Wydział Karny w Rzeszowie

na posiedzeniu w składzie :

Przewodniczący:	SSA Stanisław Sielski
Sędziowie:	SSA Piotr Moskwa (spr.) SSA Edward Loryś
Protokolant:	st. sekr. sądowy Anna Łuksik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Rzeszowie

– Janusza Drozdowskiego

po rozpoznaniu sprawy **J. S.**

z powodu zażalenia oskarżonego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 6 marca 2013 r., sygn. akt II Kp 20/13

w przedmiocie własności rzeczowej

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 marca 2013 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie, na podstawie art. 35 § 1 k.p.k., stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał zażalenie J. S. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Rzeszowie del. do Prokuratury Okręgowej w Rzeszowie z dnia 17 grudnia 2012 r. o zabezpieczeniu majątkowym na mieniu podejrzanego do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył podejrzany J. S., w którym zakwestionował zasadność zastosowania zabezpieczenia majątkowego w jego sprawie i wskazał, że nie zgadza się również z przekazaniem jego zażalenia do rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Apelacyjny miał na uwadze, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie stwierdzić należy, iż większość wywodów skarżącego dotyczy zasadności zastosowania wobec niego zabezpieczenia majątkowego, co jednak nie jest przedmiotem niniejszego postępowania, a w związku z tym Sąd odwoławczy nie jest władny wypowiadać się w tej kwestii.

W odniesieniu zaś do zasadności przekazania do rozpoznania zażalenia podejrzanego J. S. Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie, stwierdzić należy, iż stanowisko Sądu Okręgowego w tym zakresie zasługuje na aprobatę.

Kwestię sądu właściwego do rozpoznania zażalenia na postanowienie prokuratora w przedmiocie zabezpieczenia majątkowego reguluje przepis art. 293 § 2 zd. 2 k.p.k. Zgodnie zaś z jego treścią zażalenie to rozpoznaje sąd rejonowy, w którego okręgu prowadzi się postępowanie. Jest to przepis, który w sposób szczególny reguluje organ właściwy do rozpoznania zażalenia na postanowienie prokuratora.

Nie ulega wątpliwości, iż w realiach niniejszej sprawy postanowienie w przedmiocie zabezpieczenia majątkowego zostało wydane przez prokuratora, a więc zapadło w toku postępowania przygotowawczego. Tym samym więc o właściwości sądu do rozstrzygania zażalenia na takie postanowienie decydować będzie treść § 2 art. 293 k.p.k. Sąd Apelacyjny stoi bowiem na stanowisku, iż właściwości określonej w art. 293 § 2 zd. 2 k.p.k. nie zmienia fakt, że przed rozpoznaniem niniejszego zażalenia wniesiono akt oskarżenia do sądu merytorycznie właściwego do rozpoznania sprawy w przedmiocie głównego nurtu postępowania karnego. W dalszym ciągu bowiem mamy do czynienia z kontrolą sądową decyzji prokuratora zapadłej w toku postępowania przygotowawczego, a nie w toku postępowania sądowego. W związku z tym nic nie stoi na przeszkodzie, aby kontroli tej dokonał zgodnie z treścią art. 293 § 2 zd. 2 k.p.k. sąd rejonowy, w którego okręgu prowadzi się postępowanie.

Trudno bowiem przyjąć, aby rozpoznanie przedmiotowego zażalenia przez sąd wyżej wskazany jakoś znacząco naruszyło sprawność postępowania w jego głównym nurcie, skoro w toku tegoż postępowania rozstrzygana jest jedynie kwestia wpadkowa, a sąd rejonowy orzeka jako sąd odwoławczy.

Brak jest przy tym racjonalnych podstaw by podzielić stanowisko prezentowane w postanowieniu Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 2 lutego 2011 r. w sprawie II AKz 39/11, w którym stwierdzono między innymi, iż „językowa wykładnia zwrotu w którego okręgu prowadzi się postępowanie, zawartego w przepisie art. 293 § 2 k.p.k. i zwrotu w postępowaniu przygotowawczym prowadzi do jednoznacznego wniosku, że rozpoznanie zażalenia na postanowienie prokuratora co do zabezpieczenia majątkowego przez właściwy funkcjonalnie sąd rejonowy, winno mieć miejsce w czasie trwania postępowania przygotowawczego, a więc w jego toku, a nie po jego zamknięciu związanym z wniesieniem aktu oskarżenia do sądu merytorycznie właściwego do rozpoznania sprawy w przedmiocie głównego nurtu procesu karnego, mimo iż czysto gramatyczna wykładnie przytoczonych wyżej zwrotów może prowadzić do tego typu wniosków (KZS 2011/5/97). Nie podziela więc Sąd stanowiska wyrażonego w tym judykacie, iż dla zapewnienia sądowej kontroli decyzji prokuratora istnieje konieczność powrotu sprawy do etapu postępowania przygotowawczego, a tym samym, że okoliczność ta daje podstawę do zwrotu sprawy prokuratorowi po to tylko, by można było mówić ponownie o etapie postępowania przygotowawczego. Akceptacja tego rodzaju poglądu mogłaby w konsekwencji prowadzić do nierozwiązywalnych sytuacji, gdyby przykładowo z jakichkolwiek powodów zażalenie na decyzję prokuratora wpłynęło do sądu po rozpoczęciu przewodu sądowego, kiedy to już trybu określonego w art. 345 kpk nie można stosować.

Nie ma także podstaw do uznania, że w nakreślonej sytuacji procesowej wyłączona jest zasada sądowej kontroli postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym, gdyż nie jest ona powiązana z określonym stadium procesowym, lecz rodzajem zaskarżonej decyzji – postanowieniem prokuratora wydanym w postępowaniu przygotowawczym. Po wniesieniu więc aktu oskarżenia nie ustają kompetencje organów właściwych w postępowaniu przygotowawczym (odmiennie SA w K., II AKz 186/02, KZS 2002/5/48).

Właściwym więc do rozpoznania przedmiotowego zażalenia będzie sąd wskazany w przepisie szczególnym regulującym tę kwestię 293 § 2 kpk tj. sąd rejonowy, w którego okręgu prowadzi się (prowadzono) postępowanie, a więc w omawianym przypadku Sąd Rejonowy w Rzeszowie, niezależnie od tego, że argumenty natury funkcjonalnej mogłyby uzasadniać w pewnym stopniu pogląd, iż w tego rodzaju sytuacjach właściwy jest sąd rozpoznania sprawy. Trudno jednak przyjąć, że tylko i wyłącznie względy natury funkcjonalnej powodują, iż na etapie postępowania jurysdykcyjnego, przy rozpoznaniu zażalenia na decyzję prokuratora o zabezpieczeniu majątkowym wydaną w toku postępowania przygotowawczego, przekazanego do rozpoznania po jego zakończeniu i przesłaniu akt wraz z aktem oskarżenia do sądu, przepis art. 293 § 2 zdanie drugie k.p.k. nie znajdzie zastosowania.

Z tych względów Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.